

ოვერი

გაზეთის დასაყვებად და ყოველ განცხადებასა დასაწყებად უნდა მიჰყარონ: თუთონ რედაქციას, ვიკიაში, ავტოლის ქუჩაზე, ვარსკვლავის ქუჩის პირდაპირ, თავ. გრუნინსკის სახ. ლ. გ. შ. წარსულიანის გამგებელსა და საზოგადოების განყოფილებას, სათავად-საზოგადოების სახელმძღვანელო, სახელის ქუჩაზე.
ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტერიქონი რვა კაპეცია.

გ ა ზ ე თ ი ლ ი რ ს			
თვე	მან.	თვე	მან.
13	10	8	6
11	9 50	5	5 50
9	8 75	4	4 75
10	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შუკრა

„ივერი“

გამოვა 1891 წელს ივერი პროვინციაში, რედაქციის ქუჩაზე.

ვიცაძე სპირს დამამუშავებელი ფაბრიკის მფლობელია.

ბილინსკი: ა) თითონ რედაქციას, ნიკოლოზის ქუჩაზე, ვარსკვლავის ქუჩის პირდაპირ, თავ. გრუნინსკის სახელმძღვანელო, № 21; ბ) „ივერი“ ქართული შრიტის წარსულიანის გამგებელსა და საზოგადოების განყოფილებას, სახელის ქუჩაზე, თავად-საზოგადოების სახელმძღვანელო, სახელის ქუჩაზე.

ტფილისის გარე მსოფლიოს უნდა დაბარონ გაზეთი შექმნის დროს:

Тифлис. Въ редакцію газеты „ИВЕРІА“
რედაქცია ამისთვის უნდა დაბარონ გაზეთის დასაყვებად და ყოველ განცხადებასა დასაწყებად უნდა მიჰყარონ: თუთონ რედაქციას, ვიკიაში, ავტოლის ქუჩაზე, ვარსკვლავის ქუჩის პირდაპირ, თავ. გრუნინსკის სახ. ლ. გ. შ. წარსულიანის გამგებელსა და საზოგადოების განყოფილებას, სათავად-საზოგადოების სახელმძღვანელო, სახელის ქუჩაზე.
ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტერიქონი რვა კაპეცია.

ვილინსკის სამოვარს უხედა და ჩაის სავაჭრად, ამ დროს ლიუდმილამ უხრადღება მიპოვია, რომ ფანჯარაზედ მამის დაჩრებდა რედაქციის, „ბულდოგის“ სისტემისა. ეგონა გატყვევით არ იქნებოდა, და მამის მუქარა თუ ხუმრობა დაუწყა, რომ თავს მოვივლიყო. ამ თამაშობაში ჩაბნახი უხედა დასწია, რედაქციის გავარდა და მუცელში მოხედა ყმაწვილის ქალს. ოჯახში დიდი წოკოვა და აღიკაოთა აუტყდათ. დაჭრილი მამიდან ტფილისის მიხეილის სამკურნალოში წაიყვანეს. ლიუდმილა ისე მძიმედ არის დაჭრილი, რომ კარგა ხანს მოუნდება წამლობა.

ხურიდგან დათხოვნილს აფიცრებსაც ნება მისცენ პავანების ტარებისა, მხოლოდ სხვა სახის პავანებისა-კი. დათხოვნილი აფიცრებს, სამინისტროს აზრით, იმ პოლის ფორმა უნდა ატაროს, სადაც იგი სამსახურში ირიცხებოდა და, თუ რაიმე უწყისება ჩაიღონა, იმავ პოლის აფიცრების გასამართლებით ფორმაც ჩამოეხდებოდა. ამას გარდა იმ აფიცრებს, რომელთაც სამსახურიდან დათხოვნილი შემდეგ პენსიაც ექმნებათ დანიშნული, შეძლებთ აფიცრებას გამსხვებულ სახელად საქირების დროს ფულით ასარებელი, სწერს ვაზ. შიშკ. კვადომატა.

დასი 120 კაცისაგან შესდგება და 80 ცხენი ეყოლებათ.

* გრ. ტატიშვილი კიდევ უზახედს ჩვენს ნორმს მკითხველებს ახალს საჩუქრად: მოკლე ხანში გამოვა პატარა სურათებიანი წიგნი, სახელად მქუწი. ეს წიგნი ისე ლამაზად იქნება დაბეჭდილი და დასურათებული, როგორც წინადა გამოცემული საყმაწვილო წიგნები: შლავს თავგადასავალი, ზარეცხუას აწიბა და წყარო.

* ამ უკანასკნელს დღეებში ტფილისში გამოჩნდა ბევრი ყაღბი ათ თუმანანი ეს ფული ისე კარგად არის გაყვებული, რომ კაცი მწალი ვაჭარს ნაშვლით ფულით სავადა. ერთი ამ ყაღბ ათ თუმანანთაგან ამ დღეებში სასახლის ქუჩაზე ერთს მალაზიაში მიუტანიათ დასახურდავებულა, მაგრამ ნომრით გოუვათ მისი სიყაღბი.

* ტფილისის მეორე კლასიკოსი გინაზიაში წლიურად აქტივობა 15-სა დანიშნული.

* ამ თვის 8, დამე, ვაჩხის ციხიდან გაქცეულა მონათლული თათარი ტუსაღი ალექსანდრე სემონოვი, რომელიც კატორგაში იყო ვასავაზენი. სემონოვი ჯერ ვერ შეუპყრობა.

* გამოვიდა მეხუთე წიგნი საყმაწვილო ყურნალის „ჯეჯილისა“ შედგენის შინაარსით:

1, კატა და ლამი, იფე-არეკ აკაისა. 2, მურია, საყმაწვილო ამბავი, თ. რაზვასკისა. 3, მონადირე, ლექსი და მანქანდისა. 4, ლეთის-წყალობა, მოთხრობა გ. წყარედისა. 5, მხალი, ლექსი ლერმონოვი.

სადასთანაც კვირას, საღამოს 5/3 საათზედ, ქმარი მივიდა თავის ცოლთან, ფეოსანს კარებს ასულს სტუგლანეთთან, მოსალაპარაკებლად. ცოლი კარებში დახედა და ექვალაპარაკებოდა. ის კაცი-კი, ვისთანაც ქალი სცხოვრობდა, ოთახში დარჩა. უცერად მოესმა ქალის ხმა: „გომელსო!“ გამოვიდა და პნახა, რომ ქალი დედასთან სტუგრადა და ქმარი-კი იქვე ზემოდან დასცქეროდა ვაისხლიანების დანით. ამ დროს პოლიციელმაც წამასწრო, კაცი იქვე გააკვს და ქალი-კი მიხეილის სამკურნალოში წაიყვანეს. დანა ქალს ღვიძლში აქვს მოხედილი და ისე მძიმედ არის დაჭრილი, როგორც ექიმები ამბობენ, რომ ძნელად თუ სიკვდილს ვადარებს.

* როცა რომელსამე თანამდებობის კაცს სამართალში მისცემენ, სამსახურიდან გადაყენებენ ხოლმე და ჯამგირის ძლევისაც უსაბუნებო. თუ სასამართლომ ესეთი კაც დაწინაურდა არ იცნო და გაამართლა, ჯამგირი უკლებლად ეძლევა იმ დროს, როცა ბრალდებული სამართალში იყო. სენატმა ვანმარტა ის აზრი, რომ სამსახურიდან გადაყენებულ ბრალდებულს გამართლებულს მოხელეს უნდა დაუბრუნდეს ჯამგირი სრულად; ამასთანავე უნდა მიეცეს სტრად-წოდებული „სადლომისა და საქმელის“ ფულიც, ხოლო კანცულარისა და გზის ფული არა, რადგან ეს ფული, ჯამგირად-კი არა, იმ ხარჯის დასაფარად ეძლევა მოხელეს, რომელიც სამსახურის დროს მისთვის აუკლებლად.

* სამსახურიდან დათხოვნილი აფიცრებსაც სრული ფორმა ექნებათ. სახედრო სამინისტროს განუხრახავს, რომ სამსახურიდან დათხოვნილი აფიცრებსაც სრული ფორმა ექნებათ.

დევს დაღესტანს კასპის ზღვიდან მოუმიდდებიან—შრივანისა, რანისა, მოვკანისა, ბარდისა, ვანისა და სხვა.

აქ რომ საქართველო თავისივე საკუთარი ძალით უქმურდებოდა, იქ მემკობელი ხალხი სპარსეთს, რომელიც სავაზა დასკა მანლოთა ძლიერებამ, ახლა, შემდგომ მანლოთა ძლიერების დამბობისა, რომლისაც მიხეტი ვახდა სამწილი ლანგ-თემური მითი, რომ თავის შვილებს დაუწაწლა თავისი სამეფანი,—ძლიერებდა სპარსეთი და, აქამდის დაკარგებულა, ახლა ეკიფანობა და ერთდებოდა ისევ ძველს სამეფოსა და თემებს.

მინამ მოიმაგრებდა ფეხს სპარსეთი და კარგად დამკვიდრებოდა, მინამ ის, არამც თუ არა მტრობდა სპარსეთს, პირ-იქით ერთდებოდა და ცდილობდა მეგობრობას. შარუხ, რომელიც იწყო მეტრება და მეტრება სპარსეთისა და რომელმაც დაიპყრა მრავალი მემკობელი ქვეყნები, დადაც ცდილობდა საქართველოსთან კავშირს, რადგან მანამ სპარსეთისა იყო ერთად და იყო მეტად ძლიერი.

იმან, როდესაც აიღო და დაიპყრო ისმოსთავან სომხეთის ქვეყნები, დამეგრად მვეფ ალექსანდრეს, რომელიც იყო მამონ მთელი საქართველოს მეფე ანაკოფილად ვიდრე დატრუნდებდა. მაგრამ, როდესაც გაიყო საქართველო და დანაწილდა, როდესაც პირ-იქით სპარსეთი შეერთდა და გაძლიერდა, მამონ სპარსთა განიზახეს სხვა და მოინდომეს საქართველოს სრულიად დაპყრობა. ასეა, მამონსარგად, მომდებლობა ისტორიისა: ერთი რომ უქმურდებოდა, მეორე ძლიერდებოდა მამონსარგად ბულითა შეწინაშედ. ერთის ძალას უშავდგენს მეორეს უქმურდებოდა.

საქართველოს უქმურდებოდა შესდგებოდა არა თითონ ერთი, არამედ მთავართა ძლიერებამ, რომელნიც ნიადავ ეტანებოდნენ მეფეთაგან განთავისუფლებას და ივიწყებდნენ, რომ მართკით თითონ შეუფერად და მეფეთა უსამართლოდ იყავრები ხდებოდნენ, რომ შეუქმურდებელი იყო კარს მომდგარი ძლიერი მტრის ვადლობა.

უცეთის მაგალითის ერთი ძლიერების ვიჭიერებს, სხვათა შორის, ბრძოლა ბართათან იაყუბ ყენთან,

რომელიც იყო ერთი უძლიერეს და უმძიმეზარეს სპარსეთის მეფეთაგან.

ეს იყო სამწილი დაცემის დრო საქართველოსი. ეს იყო სულ პირველი ხანა საქართველოს დაყოფისა, მვეფდ მვეფ ქართლისა კონსტანტინე, ანუ საქართველოს სომხობად, მეტი წილი ქართლისა ჰქონდა წარსულყოფილი კახთა მფვის გიორგისა და უფრო მეტად კიდევ იმერთა მფვის პავრტიანსა, რომელიც ახლა თითონ აცხადდა თავის თავს მეფეთა-მვეფდ, რომელმაც ეს ძალი მოიპოვა მით, რომ მოიპოვა აფხაზთა, სენათა, ოღონდ უშლითა და გურის მთავარნი, რომელთაც ალუთქა ამამი განთავისუფლებდა სამეფო დამოკიდებულებისაგან. სწორედ ეს დრო იმარჯვა ჯერ უტურ-ასან ყენმან და შემდეგ იაყუბ ყენმან და შემოიკინენ საქართველოს.

სადამდის დიდი ძალი ეგულებოდათ ჯერ დაწინაურდებულს საქართველოშია და სადამდის ეყვრებადენ ახ-

ახალი ამბავი

* დიდად სასიამოვნო ამბავი მოგვიდა პეტერბურგიდან. იქიდან გვწერენ დაბეჭდვაში ამას წინადა გარდაცვალებულის დამსახურებულ პროფესორის დავით იესეს ძის ჩუბინაშვილის ძვირფასი ბიბლიოთეკა ძველის ქართულის ხელნაწერებისა მისმა შეყვარებულმა შემოსწირეს „ქართული-შორის წერა-კითხვის გამავრცელებლისა საზოგადოებასა“. შედგენა შემოწირულის ბიბლიოთეკის კატალოგისა უტვირთინა პროფესორს პეტერბურგის უნივერსიტეტისა მანსალექსანდრე ანტონის ძეს კავარჯილს.

* გუშინ-წინ, კვირას, 8 სექტემბერს, ვერავად, არტორიანის ქუჩის შესახებვე ერთმა ხარატმა რუსმა თავისი ცოლი სასიკვდილოდ დასტავა დანით. ერთი თვე იყო, რაც ცოლი ქმართან არა სცხოვრობდა, რადგან ქმარი ლოთობდა თურმე და ცუდად ეკიდებოდა ცოლს, და გადასახლებულიყო

ფალესტონი

ი ა შ ა მ ყ ე ნ ი და ბ ა რ ა თ ა ა ნ ი)
ოსტორიული ესკიზი
(მე-XY საუკუნე)

ქართლის ცხოვრების თქმით, მეფე ალექსანდრემ თვისსავე სიცოცხლის დროს ვაჟყო საქართველო სამად: ქართლს დასვა მეფედ უფროსი შვილი, ვახტანგ, იმერეთს შუთანია, დიმიტრი, კახეთს უსტროსი, გიორგი. ვახუშტი გვიამბობს სხვას. იმის სიტყვით, საქართველო გაიყო სამ სამეფოდ გიორგი VIII მეფობის დროს, რომელიც იყო შვილი ალექსანდრესი და გამეფდა შემდგომ თავისი ძმის

1) დღევანდელს ორბელიანებსაც იმ დროს ბართათან ეძახდნენ. შაჰ-ნაზის დროს, როდესაც ბართათა ბართათაშვილმა ამოქვეყნა თავისი სახლიაკები, ამათში ვადარეს აფხალ ბართათაშვილს. ამისმა შუამომავლობამ იწყო ურთიება ორბელიანობისა, ვასარსებდ ბართათაშვილს. სახელი ეს იწოდეს ორბელიანის ციხიდან, რომელიც დღეს სამეფოსს ეხანია, და რომელიც აფხალანის წილს შეადგენდა.

ნტოპის. თარგმ. მკაპუტაის. 6, მე-
წისქვილეს პატარა ქალი, ფრანგულ-
ლით, თ. ს.—გაგის. 7, კრებულ და ძე-
რა, ხალხური ლექსი. 8, იანდის და
ბულბული ზღაპარი. 9, პატარ-პატა-
რა სამცხენიერო წერილები, წყნაია
VIII, დავაისი. 10, ამბები ფრინველ-
ლის ცხოვრებიდან. 11, ვერაკოლი,
ად. ჭაჭანსკის. 12, ანდრო, ფრანგულ-
ლით, თ. ს.—თ. 13, მამალი და მუ-
ლია, მოკლე ამბავი. 14, ბატის
ქუე, მოკლე ამბავი. 15, ბერა-ბერი-
თი, თამაშობა, სს-მასის. 16, ანდა-
ზები, გამოკანები, ზმა, სამათემა-
ტიკო გამოკანები, გამოკანა-ხემე-
რობა, შარად და რბუსი.

* * * წილის ტვილის მიწის მშობ-
ველი სასწავლებელი 62 ყმაწვილი
იჭერდა შესასვლელს გზამხენს, მაგრამ
მთავან მხოლოდ 32 მიიღეს—15 ქარ-
თელი, 11 რუსი, 5 სომეხი და 1
ათარი.

* * * როგორც შევიტყვე, ვახეთ
სლოტი აბოჭრეა—ს რედაქციის ორი
თარგმანი მისვლია თავ. ილია ქვე-
ქავაძის ჟღერა ღამისა—სა და ამ
მოკლე ხანში ბექდვის დაიწყებენო.

* * * კვირას, ტფილისის დე-
დათა გიმნაზიაში წლიური
აქტი იყო. აქტზე დაესწრნენ კვე-
კასის მთავარ-მართველი გენერალ-
ადიუტანტი შერემეტევი, მისი თანა-
შემწე გენერალ-ლიტენანტი გრაფი
ტარტაშვიცი, კობახის კომანდირი
თავ. ზ. ქვეკავაძე, ტფილისის სა-
სამართლოს პალატის უფროსი თავს-
შელობაძე დ. ს. ს. ფონვენდლინი, ქა-
ლაქის თავი თავ. არლოტინსკი-ლო-
გოპოვი და მრავალნი სხვანი. ამ გიმნა-
ზიის დაარსებამდე აქსწავლა დაუბო-
რებული შედის კლასის 831 ქალი და
მერვე კლასისა 650 ქალს, მხოლოდ ამ
წელს სწავლა დაიბოროდა მე-8 კლას-
ში 54 ქალმა და შევიდნენ—76-მა.
გიმნაზიაში უფროსი სწავლებელი 177
ქალი. ამ ვამად გიმნაზიას და პრო-
გიმნაზიაში სულ 1040 შეგირდი ქა-
ლი სწავლობს, მთავან რუსი 512,
ქართველი 117, სომეხი 271, მამა-
დაინი 2, გერალეი 40 და სხვა და

სხვა სარწმუნოებისა 93. წლიურის
ანგარიშის წიკთხვის შემდეგ შეგირ-
დებს სწავლებელი დაურჩევს. და-
ჯილდობებზე შეგირდების გარეგან
უკვე გვიჩინდა ჩვენ გაზაფხულზე და-
ბეჭდილი. აქტი ორს საათზე გათავდა.

* * * ასეთა. ბარის ოსეთიდან გვე-
რენ: სოფ. ოლგინსკიში 22 აგვის-
ტოს სამხედრო ქება-ქუხილი ატყდა
და ბოლოს ნაშუადღევს 5 საათზე
მხიტი ჩამოვარდა. მხიტი დაცუა ხის
შენობას ერთის აქურის ოსისას.
დაცუა მისი და ცეცხლის განწვანითი
იყო. მხიტი მოკლდა ორი ძროხა,
რომელიც ამ დროს იმ ხის შენო-
ბაში ეხა. ხალხი შევიარა ამ ადგი-
ლას, მაგრამ მხოლოდ სერის უტყე-
როდ დატოვეს დაკრფული. არა-
ვის ხელი არ გავნძრევი ცეცხლის
ჩასატრობად. ოსებში თურქე ცო-
დავა მხიტი განწვანის ცეცხლის გა-
ქრობა. ხალხი უნდა შევიაროს ქა-
ლიან კაცინად, დიდიამ პატარამდე,
დაბას ფრხული იმ ადგილის გარე-
შემო, საცო მხიტი ჩამოვარდა და სან-
წუხარო კილოზედ იხბონ: „ელ-
და-რიკობა დაბობახნობო“. მეოლე
ადგილს სოფელმა დაჰგზავნა აქეთ-იქით
ამორჩეული კაცები, რომელიცა უკვე
ლო სოფელში, საცა-კი მივიდნენ, თი-
თია ხარი იმავს. იმით დაბრუნების
შემდეგ, მხიტიდან მოკლული ძროხები
მიწაში ჩაფლეს იქვე, საცო იმით მხიტი
დაცუა და ზედ ააშენეს რაღაც წო-
წლოტინა, ვითომდა სამლოცველო.
27 აგვისტოს დაჰკლეს ნაშუაგინ ხა-
რები, დაუძახეს ახლო მახლო სო-
ფლის ხალხს და იმითი ტრამპულიას
და ღრიანცელის ხმა ზეცაში ადიდა.
აქაუბმა მღვდელმა ბევი დარბივა;
ნუ იქცეოთ აგრე, ნუ მისდევთ მე-
კერპა-თავყენის მტკვლობის ჩვეულე-
ბასო, მაგრამ ყური არა ვინ უდრო.

* * * ღასა დასსუთია (გურია): ხუთს
სექტემბრის აკეთობის დანახვის
ორ კლასიანის სასწავლებლის ახალი
შენობა, კურთხევაზედ მრავალი ხა-
ლხი დასწრეს. მასწავლებელმა ბ-მა
კერესელიძემ წარმოსთქვა სიტყვა
და განუძარტა საზოგადოებას, რა
სარგებლობის მოტანა შეუძლია სკო-
ლაში გაძლიერებას, რა-კი ამას
მოსდევდა გაძლიერება მთელი საქარ-
თელოსი, რომელიც იქნებოდა სრუ-
ლად წინააღმდეგი სპარსთა პოლი-
ტიკისას.
ამან აღარა ჰნახა საქაროთ მევე
კოსტანტინეს დახმარება შინაგან-
საქმეებში. ამან გააძლიერა ყვარლ
მევე კოსტანტინეს წინააღმდეგნი.
მევე კოსტანტინე, რომელიც გაძ-
ლიერებულ იქნენ—ასანის კავშირის
აპირებდა ისევ მთელი საქაროთის
შეერთებას და ერთმეოვობის აღდგე-
ნას, იქნა ისევ ძლეული. იმერთა
ჯარანი ჩაუდგინეს სამეფოში, კახთა
წააგებეს არავისი გაღმობი და და-
დეს საკახობა.
იაცუბ ყენესაც ეს უნდოდა, თემ-
ცა უწევებდა კოსტანტინეს თავის
ისევ მეგობრად და მოყვარებლად.
იმან გათავა თუ არა ოსმალებთან
ბრძოლა, შემოუსია სამეფოსი.
იაცუბ ყენემან, რა-კი იცოდა, რომ
ქართლის მეფესა და ათაბაგს შუა
იყო განხეთქილება, რომ კოსტანტი-
ნე იყო განრისხებული ათაბაგზედ
მიტომა, რომ ის ვახდა მისზედ იმერე-
თის განკალთეობის და იქ საუთნო-
რი მეფის დასმისა, მეორეც, რომ ამ

ლას. შერობა სკოლისა მშენებერი,
ოსართულიანი სახლია ქეითკობისა
წელს სარწმუნოებთა გიმნაზია სამ-
გურელო სკოლა ქალბებისა და სწა-
ველიც დაიწყო. იმედია, ჩვენებური
თავად-ანხურება და მშენებელი
ხალხი ნივთიერს შემოიბას აღმოუ-
ჩენს ამ სკოლას.

* * * სიკე. ობობინა-ეს შეუტყევი,
რომ ჩვენის პოეტის აკის პოემა-
დარმა თამარ ცხიფაი რუსულად
გადლეთარგმნა რუსეთის პოეტს
ვ. ც.—მეს ველიოცო.

* * * 7 სექტემბრის, საღამოს 8 საათზე
არტილის ბაღში მტრობებულნი, მ-
რომ მანგინეცა თავის ავადმყოფს 7 წლის
ქალს ბუნინითა ჰჭელდა, ამ დროს ბუნინის
შუასი ხელი ჰკრა და შუხაგატყდა. იქვე ა-
თემატანსათელი იდგა და ბუნინს მოკლდა.
იქედან ცეცხლი მოელა ლოგინში შწოლი-
რე ყმაწვილსა. ამ დროს მკვარად ვა-
არა უზნაობმა, შევიდა ცეცხლის დასაქრო-
მად, მაგრამ იმასა მოელა ცეცხლი და
ხელი დაიწვა. ბავშვიც და უზნაოვიც სან-
ჭურნალოში გაჰგზავნეს.

* * * 6 სექტემბრის, დამით, პოლიციის
მეთოდ ნაწილში, მანგლის მტრობებულნი
იქვე მამეტეფს ძილის დროს ვიბიბლან
116 მანეთი ამოკლეს. ექვი ფლისი ბატ-
რომან სახლის მძველ ახდულ ბავიროზე
გამოსტყდა. ბავირონი შეიპყრეს.

* * * 7 ამ თვისას, დღის რვა საათზე,
ველბარის ხილდებდა ვიღაც თათარი ვა-
ფარდა და თავი დაიწრო. დამჩრავლის გავში
ეჭვი ერ უბოვით.

ბუილისნი საქაქლასიო მუშაის
გამამთო საქურადღებო.

ონის მახლობლად არის სოფელი
მოყევა, რომელსაც თავს დაჰკუტებენ
შაღალი კლდე სახელად ქვა-ხუტი-
ლო. ამ ქვახეთქილოში არის შუა ალა-
გის მერქობის ბუდის მსგავსად მი-
ღგული ქართა ეკლესია, რომელიც
სა ხალხი „დღელოვო“ ეკლესიას
უწოდებს. მასზედ ასეა არსით არ
შეიძლება. შესახებ იმ საყდრისა ბე-
რის ლეგენდარული გადმოცემა ხა-
ლხში.
ამ ორის წლის წინად გამოვიდა

ბმა, რომ ერთს დარბის გლესს, ბო-
ყეაშივე მტხოვრებს, სიხმრისა და
სხვა-და-სხვა მოჩვენების გამო ვა-
ნურხახავს მასზედ კიბის გაკეთე-
ბა. მაგრამ სიკოლადე არავის ჰყო-
ფნია ეს ამბავი, რადან იცოდნენ,
რომ იმ გლესს ფრხილებს თავის
მოკვეცი არ შეუძლია და იქ ასავლის
კიბებს როგორ გაკეთებდა. სასაკი-
ლოდ-კი ავღდეს, მაგრამ იმ კაცმა
ამ წელს დამთავრა კიბის გაკეთება
თავისის საკუთარის შრომითა და ხარ-
გადლეთარგმნა რუსეთის პოეტს
ვ. ც.—მეს ველიოცო.

იმ გლესის სიტყვით, მისთვის ბე-
რებს უსწავლებლით კიბის გაკეთება-
სიხმრში ამიყვენს; და შესახებ
ეკლესიისათვისანსა; შიგ თამარი ასე-
ნიაო; მახლობლად ოქროს ავაკანი
და ოქროსავე საეპიტელი სდგასა;
სავარძელზედ გრძელი თმები ჰკი-
ლიაო და-სხვა-და-სხვა.

მნახველთ ეს ვიციოთ, რომ კიბე
სამიველად არის გაკეთებული და მას-
თან ისე აქვს აფარებული ფიტრები
სამის მხრით, რომ მიმავალი კიბის
მეტს ვერასფერს ვერ დინახავს, მა-
შასადმე თვალის შემწინებაც შეუ-
ძლებელია.

ავგისტოს შუა რიცხვებში ამ
ღვთის მევერებელმა გლესმა განუ-
ცხადა ონში მარხის უფროსს, რომ
კიბეს ვამთავრებ, წამობობანდით და
დამესწართ პირველს ასეაზედ და
თქვენაც სცნით, თუ რა აღმოჩნდება
იმ ეკლესიაში.

როგორც მარხის უფროსი, აგრე-
თე მთელი დ. ონის მოსამსახურე
კაცნიც გაეშურნენ თურემ ამ საყდრის
და კიბის ხელობის სანახავად.
მათში თურემ ასეა ვერავი გა-
ზედა და თვით გამეფებელი-კი ავიდა
თავამდე. როცა მას სურდა თურემ,
შესულიყო ეკლესიის გაღვიანში,
მარხის უფროსმა შეაგრა და დაა-
ბრუნა უკან. გლეხიც დასთანხმებია, ჩა-
მოსულა უკან და დაუკეტნია კიბე ისე,

რომ ასეა შეუძლებელია გაულე-
ბოდ. მარხის უფროსმა აცნობა ამის
შესახებ ქუთაისის გუბერნატორს. რო-
ლისა და რაგად მოეგზავნებოთ იმ
ეკლესიის ნახვას, ღმერთმა უწყის.
საწყალმა გლესმა ახდენი შრომა და
ქებგვია დაჰპლუა და ახლა, ვინ იცის,
იქნება ის კიბე კიდევ საშიზად ჩას-
თვალონ და დაანგრინ; ხელ-ახალი
„ჩინარული“ კიბე გამოიწყო, აღ-
მოჩენა და სახელი სხვას და საწ-
ყალს გლესს-კი ხმას ათავ.

ჩემის აზრით, ცხლავე უნდა მია-
შუროს ამ საყდრის იმ დაწესებულე-
ბად, ვისიც ვერ არის, და იმ კიბით
ავიდეს დახმოს, თუ რა არის თორემ
ამდენს ლოდინში ვინ იცის, როგორ
შეიცვლება ამინდი და კაცის გული...

სახლში და მამონილი პროპი-
ნიონისა

(წერილი გურიიდან)
მართლად, მამანკელს ძნესკა
თვით-კი ვაჟ მოუხუცხას,
მაგრამ ფაჯა საყავს
ქვეყნის არ მოუხუცხას.

კიდევ გურია, კიდევ აურ-ზაური,
კიდევ ვაზაკობისა და ძარცვა-გლე-
ჯის ამბავი, კიდევ დაწოკებულთა
და დაჩაგრულთა დღადი „სამართა-
ლო“, კიდევ უზარებელია ერისდომი..

არ ვიცი, რა ექნათ, რას წავიდეთ,
სად ვადავიხვეწნეთ, ქვეყნის ორბელს
კუხებს შევეფარნეთ, რომ კოტაოდ-
ნად თავიუფლად ამოიშენთქოთ...
ილაჯი ვაგვიწყდა, მოიხინებდა დავ-
გვეყავა ამდენს ვიო-ვაგლასს და უბე-
ღურებმა! ტრილი აღარ გადის ჩვე-
ნი და ჩილიო! ჩვენ ჩვენის საყუარის
უბედურება გვეყოფოდა და ახლა
სხვისი უბედურება და ცეცხლიც ჩვენს
თავზედ აპირებს დატარებებს. რის-
თვის? რათა? რა დავგინაშენია? თუ
თქვენს ჩივრებს ყურადღებას ვა-
ღიღრსებთ, მოკლედ მოგიყვებით ჩე-
ვის დანაშაულის ამბავს. „ისინი რე
უყურად-ღვიო!“

იგინის შუა რიცხვებიდან ერთს
აკეთელს ვაგებატონს, რომელიც არა
ღვლებიც შემოვიდნენ ერთს ვიწრო
ხეობაში. ანგარიშით ეს ხეობა უნდა
ყოფილიყო მავარის ხეობა დამანისა
და ქვეშა შუა. როდესაც შევიდნენ
სპარსთა ჯარები შუა ხეობაში, აქ,
ონს ყველგოთ ამართელს მთას შუა
ორს ყველგეს ეს ამოღენა ჯარი ბარა-
თანთა და ჩაუსაგრდნენ ორასვე მხა-
რეს. ბარათანთ უკებ დასცეს ყიფი-
ნა და შექნა საშინელი ხოცვა ვიწ-
რო ხეობაში შეგჯერებულსა და ელ-
ღისანვე არეულის თათართა ჯარისა.
აქ შეიქნა მუსრის საშინელი და უმა-
გალითო იქამდის საშინელი და უმა-
გალითო იყო ეს სპარსთა ჯარების
მოწყვეტა, რომ მათანეს თქით:
„ერთისა ქართველისაგან ასი და ორ-
ასი მოკლია. თუცა რაცხვი ამოღე-
ნა დაბოცილითა დაუგერებელია“).

ლად ფეხბოკიდებულნი სპარსნი, გვი-
ჩვენებს შემდეგი შემთხვევა.

უფუნ-ასან ყენნი, რომელმაც წა-
ართვა ოსმალთა თითქმის მთელი
მცირე აზიის ნაწილი და დაბრუნდა
გამარჯვებული, მოადგა მოუძღლორე-
ბულს ქართლის მეფეს საბარათიანო-
ში. ამ ძიობისა და დღადი ძლევა
მოსილს ყენს დაუხვდა მარტო მევე
კოსტანტინე იმ მცირე ქართლის ჯა-
რით, რომელიც-ლა შეაჩინეს და ათა-
ბანობა და კახთა მეფეებს და ათა-
ბებმა. ამის ჯარს შეადგენდა თითქმის
მარტო საბარათიანო. გამართა სსა
შინელი ბრძოლანი. მაგრამ, ძლევა
მოსილი და ოსმალთა ძაღის შემუ-
სრავი უზუნ-ასან დარჩა ძლეული და
ძილებული ვახდა დაჰზავებოდა კოს-
ტანტინეს. იმან ნახა თავის სასარგებ-
ლოთ, შეჭრისა ამას კავშირით და
დამეგობრებოდა. ამ კავშირისა და
დამეგობრების იმან მოახმარა კოსტანტი-
ნეს ჯარები და აიღდინა მეტი წილი
თავის სამეფოს.

სამწუხაროთ, უზუნ-ასან ყენნი
მოკლდა მალე. მისი ტახტი იმლაგარა
მისმა ძმმა იაცუბ ანუ იალუმ ყენნი.
იმან სრულიად შესცვლია პოლიტიკა
ძმისა. ის არა ჰხედავდა საქაროთ

ქართლის გაძლიერებას, რა-კი ამას
მოსდევდა გაძლიერება მთელი საქარ-
თელოსი, რომელიც იქნებოდა სრუ-
ლად წინააღმდეგი სპარსთა პოლი-
ტიკისას.

ამან აღარა ჰნახა საქაროთ მევე
კოსტანტინეს დახმარება შინაგან-
საქმეებში. ამან გააძლიერა ყვარლ
მევე კოსტანტინეს წინააღმდეგნი.
მევე კოსტანტინე, რომელიც გაძ-
ლიერებულ იქნენ—ასანის კავშირის
აპირებდა ისევ მთელი საქაროთის
შეერთებას და ერთმეოვობის აღდგე-
ნას, იქნა ისევ ძლეული. იმერთა
ჯარანი ჩაუდგინეს სამეფოში, კახთა
წააგებეს არავისი გაღმობი და და-
დეს საკახობა.

იაცუბ ყენესაც ეს უნდოდა, თემ-
ცა უწევებდა კოსტანტინეს თავის
ისევ მეგობრად და მოყვარებლად.
იმან გათავა თუ არა ოსმალებთან
ბრძოლა, შემოუსია სამეფოსი.
იაცუბ ყენემან, რა-კი იცოდა, რომ
ქართლის მეფესა და ათაბაგს შუა
იყო განხეთქილება, რომ კოსტანტი-
ნე იყო განრისხებული ათაბაგზედ
მიტომა, რომ ის ვახდა მისზედ იმერე-
თის განკალთეობის და იქ საუთნო-
რი მეფის დასმისა, მეორეც, რომ ამ

მოკლედ ხანში ათაბაგმა მოუწყვიტა
კოსტანტინეს დიდი ჯარი—მოსოხო-
ვა კოსტანტინეს, მიხმარებოდა სა-
ათაბაგოს დაჰკრებაზედ და ის შემო-
სვედა ათაბაგს ქართლის მხრივ. მა-
გრამ კოსტანტინემ ეს არ იცნომა,
თუ აღარა ჰქონდა ამისი მოხერხება,
რაკი სრულიად მოუძღლორეული
იყო ჯერ ნახევარზედ მეტი სამეფო-
ბის ჩამორბეული იმერთა და კახთა-
გან და ამსთან ჯარების მოწყვეტილი
მეუბედურე მესთავან,—ვერ შესასულა
ყენის თხოვნა. მაგრამ, ამავე დროს
ვერც შესძლია დახმარება მესთა და
ვერც მესხნი უბედურდნენ შველის
თხოვნას, რადან ათაბაგნი ვახდნენ
კოსტანტინეს მოსისხლე მტერნი.

იაცუბ ყენემან, შემდგომ დიდიბრძო-
ლისა, აიღო საათაბაგოს ციხეები.
აიღო დატალითა და მოტყუებით დე-
და ქალაქი სამცხისი აწყური და,
რაკი დამორჩილა სამცხე, 1486
წელს გააოქროს საბარათიანოს დი-
დალი ჯარი. გამოუსია საბარათიანოს
ეს ჯარი მით უფრო, რომ ამ დროს
ესენი შეადგინდნენ უზარებულს მეფე-
ობა და ქართლის სამეფოს ძალს.
ამსთან შემოუსია მით უფრო, რომ
ბარათანთით აიძულია მევე კოსტან-

ტინემ უზუნ-ასანი ქართველებთან
კავშირისა და ამითით გაუწია წინა-
აღმდეგობა იმსა და იმის გაუტყობარს
და უძლეული ძლიერებას.

ყენის ჯარი უკებ დაესხა დველს
დამანის და ქვეშ.

ამ ამბავს არც ქართლის მევე და
არც ბარათანი არ ელოდნენ, რადან
უზუნ—ასანის ყენი უკან ქართლსა
და სპარსთა შორის მეგობრული კავ-
შირი იყო. იაცუბ ყენი უწევებდა
ამათ თავს მეგობრულად. რაკი აქ
მტერს არავინ ელოდა, ყენის ჯარებ-
მა აიკლეს ეს ადგილები და მათი
მიდამონი. აქედამ დაიბრუნეს ეს ჯა-
რები მთელი საბარათიანოს, ანუ დღე-
ვანდელი მთელი საბარათიანოსა და
საორბეულიანოს დასაქრათ.

ბარათანი ანუ ორბელიანი ამ
მოულოდნელი ამბავის წინ არ შე-
ჭრინენ. იმით სასწაროდ შეჭრი-
ნეს, რაკ-კი ხელათ ჯარი მოიპოვე-
ბოდა მახლობელს ალაგებში და ამ
მცირე ჯარით ეცნენ მაშინვე ყენის
ჯარებს. ბარათანთ უკებ მოისახრეს
თავისი სამხედრო მოქმედება. იმით
თავიშეეს ყენის ჯარები იქამდის, რომ
ისინი, წაქეზებულნი თავისი გამარ-
ჯევით, წინაუხედავით და გაუფრზი-

1) თუცა ვახუშტისაცა სჯერა ამ ქარ-
თლის ცხოვრების გარიანტის სიტყვები
აქედამ ისიც იმეორებს ამ დაბოცილთ რი-
ცხას, მაგრამ ცხადია, ეს რიცხვი გადამწე-
რულს უწელიდა უნდა იყოს. ბარათანი ათა-
ნი კაცო იყო ჰყლილად და თითოზედ
მარტო ასი კაცო რომ ვინაგროვით მოყ-
ვულიყო, ვამეფე, არ ამას ათასი იქნებოდა
მოწყვეტილი. მთა ამას არავც უნდა
ბარათანთ არ მოუხუცდა ყენი იაცუბ, და მაშინ

ერთხელ ყოფილა შემწეული სხვა-და-სხვა ბოროტი მოქმედება და არა ერთხელ უბოროტო სამართალში მიტე- მული, ორი სხვა ვაგბატონი შეტე- ლდები. ვინ იყვნენ, რა იყვნენ, სა- დაღურნი იყვნენ ეს ვაგბატონნი—ეს ერთმა ღმერთმა უწყის. ჩვენ მხო- ლოდ ის ვიცით, რომ მასპინძელი ერთს იმთავანს მოჯავიარეს ენახდა და მეორის შესახებ ამბობდა, ჩემი მიძი- შილია დედებან, მეგრელიო. იქილ- გან აქამოდღე არ სახლით ბრძანდებო- რდენ ეს კაცივთ ავითხო, ვკვილე- სსახედაც დადიოდნენ, ლუქანზედაც და კანკელარიაშიც არა ერთხელ ყო- ფილან. ასე განისჯეთ, ერთ-ობხელ ოზურგეთიკ-კი უნახებულნათ. მაგრამ არაინ არ აღმოჩინილა ისეთი კაი კაცი, რომ ამ კაი კაცებისათვისაც ეცითა, ვინ ხართ, რანი ხართ, სა- დაღური ხართ, რა ხელობას ადგობართ და რა სიმართლე გაქვთ, რომ უცხო კაცები ჩვენში ცხოვრობათ. მე და შენ, კითხვილია, რასაკვირვლია, არავითარი სიმართლე არა გვირდობა, ეს გვეკითხა იმთავის, ხოლო ადგი- ლობრივი მამასახლისი და შეურალი, რომელნიც სხვა დროს ამისთანა შე- მთხვევაში მკაცრი იყვნენ, ამ შემ- თხვევაში დაღობილბულან. რა სა- შუალებით დაღობილბულან—ეს ყვე- ლამ თითონ გამოიკონს. მამასახლის- მა კარგად იცოდა, რომ ამ ამ- კაცების მასპინძელს მოჯავიარე არ სსაქობოდა. ყნა იმას არა აქვს საშუალო და ბაღა. ცხენი არა ჰყავს მოსავლილი და ძროხა. კარგად იცო- და, რომ ის კაცი არცა სთესს, არცა მკის, არცა შეიკრებს საუფრესა, მა- გრამ მამდარი-კი ცხოვრობს*. მაშა- სადამე, ისიც უნდა სცოდნოდა, რომ ამ გვარის კაცთან კეთილი კაცები არ დაიჭერდნენ ბინას და ამხანავობას. მაგრამ არც ერთი ეს აინურში არ ჩაიგდო და დღეს, როცა საქმე წახ- და, ვიძიხის, *არ ვიცოდით*. *უფე- ნური და უცხონი ერთმანდალ წარ- წყდესოა*, ამბობს საღმრთო წერი- ლი. იმისი *არ ვიცოდით* არავის წყლოულზე მალამოდ არ დაედება, ის არაფერი თავის გამართლებათა. თუ არ იცოდა, რატომ არ იცოდა და თუ

იცოდა, რატომ ჯეროვანი ყურადღე- რა არ მიჰქცია? ამიტომ აქვს ოქროს ყვლის მადლი *გულ-მოადგინისა- თვის!*. ეს არის გულ-მოადგინეობა, ეს არის გულ-შემატკიცრობა და შა- ვერობისა და სსოვადლების ერთგუ- ნობისა, რომ ორი უცხო კაცი რომ თთვე წახვედს თავისს სსოვადლებში ამყოფად იმათთან ერთად იმყოფებო- და!*. კარგი გულ-მოადგინეობა თქვენ- მა მემე!

დაეუბრუნდეს ისეც ავეთლების და- უბატონებელს სტუმრებს. ვინ იყვნენ ეს კაცები, ახლაც არ ვიცით, მხო- ლოდ ის ვიცით, რომ ერთს დღეს აღდგენ და სადღაც დაიბიძგუნენ. ეს ამბავი ასე იყო: წელს ივლისის პირველს რიცხვებში რაჭმა რომ მკვლელობა და გაძარცვა მოხდა ასა- თიანისა და ჩიკაიძისი (ეს ამბავი *ივერიაში* იყო აღნიშნული), იმის გამო აქაურს ნოლიკის ცნება მოს- ვლია და თან დაკარგული ნივთების მისაც. ჩვენს პოლიტიკის სსოვადენს, ხოლო შენიშნული კაცები გაზრდიე- თა, შეიძლება ამ გვარი ნივთები აღმოჩინეთათა. ამას წინაღ ოზურ- გეთიდან ავეთნი მოვიდა პოლიტიკის ბოქაულის თანამეგობ, გაიყოლა აღ- გილობრივი მამასახლისი და უბრძანა, ამა და ამ კაცისა მინდა მისცოდა და წმიძილიო. ეს კაცი ის ახირებულ სტუმართა მასპინძელი იყო. როცა ენოში ჩაივინენ ბოქაულის თანამე- ვის დანახვად მასპინძლის *მოჯავი- რეოდ და ბიძიშვილი* დაფრთხნენ და, როგორც-კი მოასწრეს და რა ია- რილი-კი შეზარა ხელში, იძითი გა- იტყნენ. ამ ნაირთა პოლიტიკა ნა- დირის კვლს ეძებდა და თითონ ნადირს წააწყდა თავს, მაგრამ რაღა დროს, იმთა კარგი ვაჭრანდა გვა- ნილი, როცა ესენი გონზე მოვიდ- ნდნენ. ბოქაულის თანამეგობ ამისი არაფერი იცოდა, თორემ წინ-და-წინ- ვე მოსაზრებულ-მომაზღებულის არ- ვაროშით მივიღოდა. ამ ნაირთა პო- ლიტის ხელი შეეშალა და ავა- ლანის თითთა და აუარებელის *პატრონებთან* აღუჭრელებით. ურემი გადებრუნდა, გზაც გამოჩნდა. გა-

მოჩნდა, რომ ამ ოჯახის *მოჯავი- რეოდ და ბიძიშვილი* ნამდვილი ავა- ლანის არაან*. სახლი მანაც გაზრ- კეს. რა აღმოაჩინა ამ გაზრკემ, კარგად არ ვიცით, ეს არც იმდენი დეკუსებებს, საქმე ის არის, რომ იმ დღეს მასპინძელი შინ არ ყოფილა და არც იმის შემდეგ სჩანს.

ახლო ვარისი ყველა სოფელში დიდი გურობა და ზეგრაეა. ყვე- ლის მუქარით ეზუნებინან, *დაიჭრეთ ავაზაკები და მოივანეთ, თორემ ამო- გაგებთ და გაანადგურებთო*.

27 ამ თთვეს ავეთნი მარის უფროსი მოზრძანდა და სავანგებო ყრბოება შეტკრბა, რომელზედაც ყველა წოდებისანი დასეწყნენ. ყრი- ლობას გამოკცხადა, ახლავი დეფე- ტურით, ყოველი ღონე იღონეთ, შეიპატიოთ ის ავაზაკი, თორემ დაის- ჯებთი და ჩვეთ ღონე ღარ გვექნე- ბათ. ხომ იცით, რაც არის *მგზე- კულია* და რა ხარჯიც უნდებთ, ამის გამოკცდილი ხართ და კიდევ ამისთ სასჯელს ნუღარ შეიხვედ- რებთო.

სასოვადლებმა უბასუსა: სასოვა- დლების მეთვალ-ყურად და მზრუ- ველია მამასახლისი გვეყავს. ამდენს ხანს ის კაცები, რომლებიც ახლა ავაზაკ- კები აღმოჩნდნენ, ჩვენში ყოფილან ისეთის კაცისა, რომელიც მთავრად მის მიერ და ჩვენგანაც ბოროტ და მავნე კაცად არის შენიშნული. ყო- ველსავე ამისათვის ჩვენს მამასახლისს და უბრძანებთ არ მიუტყვიო. მოსალოდნელია, რომ კვლავაც ასე- თი უზრუნველობა და დაუღვევობა გამოიჩინოს. ამიტომ საქორთა, ის მოგვეპოროთ. მოგვეპოროთ აგრეთ- ვე ისინიც, ვინც ჩვენ დავისახელით და ვისზედაც მიგითითათ, რომ ავა- ლანებს ხელს უწყობს და ჩვენ ვეპირ- კობლებს, ჩვენ, რომელიც ჩვენს ყანა-ბაღისს, ჩვენს მტერ-მოყარეს,

ჩვენს გარდასახლად და მოთხოვნე- ლებს ვერ გაესძლოვლიართ, თორემ ავაზაკის გზა-კვლი, ღმერთმა დას- წყველოს, ღმერთმა ამოაგდოს, სად დავიკოვინება. შემდღე თუ ჩვენში ავაზაკი გვატყანდეს, თუ რიმე ბო- როტ-მოქმედება მოხდეს, საითთაოდ წამოვავარეთ. ისე-კი ყოველივე ჩვენი ღონე სუსტი და ამო იქნება.

ყრილობის ასეთი პასუხი ბ-ნს მავ- რის მმართველს შეუსაბამოდ ეწევნა და მეტრის-მეტად გაურისხდა ყრილობას. უბრძანა, მე ვიცი თქვენი წამალი და მორაგულბება, და დაიბოხოვა.

სასოვადლებმა სხტად დარჩა და პირველის წყრას მოჰყავა, არ იცო- და, რა დაშავა და რისთვის ემუქრე- ბოდნენ.

გარდასახლად გარდასახლად და აწ უარეს მოვალეა გაიძაბოდნენ აქა-იქ.

დაიბოხო ვერმიცანაშვილი

წერილი ამაგი

ავლანის ეპისოპ შეგდეგა ჩვეულებას ჰქვს. ყოველ წლივ რანდისსავე გამოქრინდის აფიცრის მთაწვეს სოფელ სასახლას და თავის ჰარასახლის ქალბათ ასაქმდებს. ამ გვარად წამქებს ქალვას გარეს მზა- თავსაც ახლავს. ამას წინადაც ავლანის ეპისოპმა 8 ქალა გასაქმდეს, 8 ჯიფერი გამოცხადდა სასახლის დარბაზში, ს- ვადამ და დროს ამყოფებოდა თითო ეპი- სოპ, საშხარო მისისტრი და სხვით- უსწევია. მასლოდს თათხში იყო 8 ქალა პირდაპე წამოვიარებულა. პირველად გამოიდა დარბაზში ყუდასავე ასედაც ქალა, დაიკარგა და აიფიცრება და ურის მთავრის სულა გაუწავდა ნაშნად ამისა, რომ შენ გაიმეო. შემდეგ გამოიდა მე- თორე ქალა, დასამწებით შირას უფრო ასედაც ქალა, და იმდენ თავისთავს პირ- მას საქმირა აფიცრება შირას. ამით მო- ვეყრეს დასამწეთა ქალბათ და ყუდას თა- თთო აფიცრეი შექალა.

— 1892 წელს, საფიქრულში, ღონ- დლის მთაწვეს სსოვართისო კრება გვეყავს მასწავლებელთა. ამ კრებას სა- ვანდ ისი ქაქება, რომ სსე-და-სსე- ქა- ენასა ყოველგვარი ქალე ერთ სარად

მაგრამ ცხადია, რომ თათართ აქ ისრეთი ყათლანი და მარცხი ნახეს, რომ ამოდენა მოსულეს ჯარში თითო ორგოლა მარჯვე ცხენის პა- ტრონიმა ძლიერ გაასწრო ბარათთან მისისხანე მაგისტრი. ამ საოცარს გა- მარჯვეში ყველაზედ მეტათ იჩი- ნეს გამოიბოთ თავი: სულხან ბარა- თაშვილიმა. ამან სხვა გამარჯვების გარდა იჩინა თავი შირ, რომ მიჰკოლა თავისი ხელით ყვენი უკეთესი კაცი რომლისთანაც მატანეს თქმით *ყვე- ნისი კარგად არ იყო*. და ამავე მატანეს ანუ ქართლის ცხოვრების გარიანტის თქმით, სულხანის სხვა *და- ხოკვილთა ანგარიში არ იყო*

და საოსმალეთ-კი ვერცა, — ისიც შეშინდა და დამარცხებთან და ისრე უშვებრთად დანახა ამის უყარ თვისი თავი, რომ საჩქაროთ დასტოვა საქა- რთველი და გავარდა თავის საყუ- ნოში.

აიუბე ყვენმა შეტკრბა ახალი ჯა- რები და 1488 წელს გამოუსია კვალად საქართველოს. მაგრამ, რაკი დარჩუნდა, რომ პირდაპირ შესეცნა საშიში იყო, რაკიკი ცხადად დი- ნახა ბარათთანთან ბრძოლით, იმან სხვა როგორ დაიწყო საქმე. ყვენიც გამოგზავნილიმა მოყვარ სარდალმა ხა- ლიბებმა დაიჭირა ბარათთან მოსამ- ძღვრე საქართველოს განაპირა ადგი- ლები, სადაც იდგნენ ქართველ ხოლ- ხთა არეულნი სხვა-და-სხვა ტომის ხალხნი, დღევანდელს ყახახსა და ბო- რჩალოს რე აქ იწყო ქაოხსა და აღჯა- ვლის ანუ ძველად ქუდრ გაჭრის ღე- ლე. — მაგრამ ციხეების ყვენება, ამ აქ მოცილებინათ მაგრა ფეხი და აქე- დამ აქონდათ ყვენიც ჯარებს ზურგი მატარი საბარათთანის და შემდგომ მთელი ქართლის დასაქვრად. აქედამ აჭარეს აქ მყოფი ქართველი და ქართველის ერთგული ხალხი და გალ- მოსახლა ყვენმა თათრების ელემბი,

რომ უფრო მკვიდრად წასულიყო ქართლის დაჭრის საქმე.

ბარათთან იცოდნენ, რასაც შირ- ნავდა ესა. იმთ შეტკრბებს ჯარი იწყეს სართა თავს დასხმა და შე- უწყვეტილი ომი. თათართ გაუჭრეს დიდი საქმე. ბარათთან ადგიონის თათრებს ამ ციხეებზედ ხელი. თა- თარნი მოუძღვრდნენ ბარათთან. პირ- ვეც იმეზბათ და თავს დასხმით. ისი- ნი ვიგარე უმჯავებოდნენ ქართვე- ლებს. ხალი-ბეგმა სსოხოვა ახალი ჯა- დები ყვენს. ყვენმა მოაშველა დიდ- ძალი ჯარი.

ხალი-ბეგს ახლა იმდენი ჯარი შე- უღდა, რომ იმან გასწია პირდაპირ ტფილისის ასაღება.

შემოადგნენ ყვენიც ჯარები ტფი- ლისს, მაგრამ ბარათანი არც აქ ეშ- ვებოდნენ. ქართლის ბედი ახლა ბა- რათანზედაც ეკიდა, რადგან მეფე ყოსტანტინეს ჰქონდა გაცხარებული ბრძოლა იმერთ მეფესთან, რომელიც ამას ეცილებოდა პირველობას საქა- რთველი და რომელსაც თავის მხრივ გებოდა ეს საქართველოს ერთგუ- ლობა და შეერთებისთვის. გამარ- ჯეგმა ყვენიც ჯარებზედ ისე გავარ- ჯიმებული ჰქონდათ ბარათანთა,

რომ კვლად კისრულობდნენ მათი ბოლოს მოღებას. მთელი თათრის ბოლა შეეყარა ტფილისის ვარშვიო. ტფილისის დაკარგვით ქართველი ჰკარგავდნენ მთელს ქართლს და იქნება მთელს საქართველოსაც, რად- გაც მიუღს საქართველოში არ იყო იმისი სიმგრე ცხე და ამოდენა ძა- ტფილისის ვაყკაცი ხალხი ისტორიის სიღრმედაც იყვნენ გავრთვნილი მე- ციხივნობაში. ბარათანი მუდამ ამა- გრებდნენ და აძლევდნენ ტფილეთი შემწეობას. ტფილები იბრძოდნენ თუ ვაგარეულნი. *მიგინდავთ იქნე- ვარდამ ბარათანი არ აძლევდნენ სპარტ მოსვენებას. *) გამიართა შეუ- წვეტილი ბრძოლა და იერიში. ბა- რათანი იღვენენ კრებუა მთათათა.

*) ჩვენ შირად ემბრობთ აქ ნარს- თა და ხან თათართ ერთისა და იმეც ჯა- რების გამოსახვად. ვინც იცის, რომ სპარ- სნი სხვა არაან და თათარი სხვა, შეიძლება თქვან, რომ ჩვენ ეს ორი ხალხი ვეწლებს ერთმანეთს, მაგრამ საქმე იმაშია, რომ, თუკი მთლიანთა ანუ თათართა სახელ- მყოფის ნაწარვებზედ ვედა სარგებელს, მა- გრამ თათართ კიდევ დიდი ძალი ჰქონდათ სპარსეთში, სპარსთა თითქმის მტერ ჯარი შესდებოდნენ თათართავან.

დასრულებადეს და გასსახვებას არა თეს- რან. ამ გვარად მოგწყოთ უფრო ჰქვე- ნასმა გვეყავს დროს ადამაფერი უსერ- სელობას ადამა გამოქრინებათ-რან, რად- განაც ყოველ გვარი გვეყავს იქნე ისე გამოქრინებათ, როგორც მასს სასახლა ჰქვეყნას. სსე-ქაქებას სსე-ქაქებას მოსა- კეთესა უნდა განხილვას და ჰკრებება გუ- ვამის სწავლასა და ზეგრაეა ისიც, რომ ეკისას და ეგავე გვეყავს ყოველს ჰქვეყნას ერთა სასულწოვას ჰქონდაც.

— ანგოსმა მიწის თხრასი დროს, როგორც თანხადგენ თუქვენან, ერთი ძველ ბეჭდულთა თუქრანი აღმოაჩინებათ, რომელზედაც ადგილბა მუყურებელთათვის 21 რთად ყოფიდა.

— შავისმა გარდასახლად გამოქრინდა მწველთა ჩხის სრუდა.

— იტალიას დელოთავი, მარგარიტა, ქუთშირი და გამბეჯათ მოსეაროულე ჰქათათი სასოვადენს, ამ დღესმა აღნი- აის მოაჩე ვადე თითქმის ოთხის ვერ- სის საიდასავე, სდაც ქოხას გამარ- თულია. გათქმისას ქვეთა წყადგეტუ- სონიდაცან და შეუდღისას მაღალს ინდუ- სს. დამე მოაჩე ვათა უბრალო კარგე- ში და სდაცო მ სათო-კი ვეუდაც გარე- გენას სსე-ქაქებას ტრანსამისიით გაოტეს შეიქრინასავე. ტრანს მანაც შექრება მო- უნდა, რადგანაც ორის საათის განსა- ვლასში სსმინელი ჰარასოტი ოჯგა და არც წინავე და არც უკან დაბრუნე- ბა აღარ შეიძლება. ბოლოს ცა ცო- ტრანდას მოაქმინდა. დღევანდელს მთორე დამეც მოაჩე ვათათა და შემდეგ-ვე და- ბრუნდა გეტუსიანა.

— რუმინიას დელოთავი ვადე თო- ვადა, როგორც სხვად მოსეაროული სმინდა- ცან სსინს, უფრო მშობელ შექმინდა. დღევანდელს თუქმე მამდაცე უწყ- დება გუდა და ძლოურ სუსტად არის, რადგან სსე-ქაქებას მტრად ცოტას სსე-ქას თუქმე.

— კარგა ხანის ინფიფესის შესა- სეპე ღადან ისმოვარ, მაგრამ სხვა ამ- ბავი მოვად მადრიდაც, რომ ცსე- კრესის პირაქმინდა ეს ავადმყოფო- ბა სსმინდაც მქონარებს და 1,200 გა- ვანდ ამითა ვადე. იქნას პირაქმინდა უფრო უარესი ყოფიდა—ამ მხვე სწით 5,000 გრვანე მტეც გამსხდა ვადე.

— ვითი მამათს P.ère-Lachaise -ს სასელოვო 100 გრვანე მტეც შეუქრან

ნაც ძლიერ გამოკვირება ამოდენა ჯარი, როდესაც მთელს ოსმალთს ეოტმობდა. არ უნდა დავიფიყოთ, რომ საათაჰავადამ გა- მოსული ეს ჯარი. თითქმის საათაჰავადამ და- რსა. ასი ათასი რომ აქ გამოვხვებ, ასი ათასი თთვსთან უნდა შექნას, რაკ სსოვლიად საფორტებული არ არის.

ოჯოჟტ კონტის მატერიალურად... კონტის საფუძვლიანი გეოგრაფიული შექმნა...

ზე იმ ექსპონენტებისა, რომელიც იყო პეტერბურგის რუსეთის მეფუტკრეობის გამოფენის მონაწილე...

პეტერბურგის ბირჟის 6 სექტემბერი

Table with 4 columns: მარცხენა მხარე, მარჯვენა მხარე, ცვლილება, დასრულებული. Rows include various market indicators like 'ბრუნავალი ოქრო', 'საქონლის კურსები', etc.

მიმოსვლა ცახლსნი გემებისა შავს ზღვაზე

ბათუმშიდან გადის: ხუთშაბათობით, საშუალოდ 4 საათს მოკლე გზით და სივარძლისავეს და კურსში შეადგას...

პარაკობით, საღამოთა, სასაღამო-გარეთ, სტამბოლამდე მადის. ბათუმში მოდის ოდესიდან: სამუხათბათო შევადმის, შირასი გზით...

პარაკობით, დილით-დასაწყისში მოკლე გზით (კურსს და სივარძლისავეს შუა შეადგას). შაბათობით, დილით, სტამბოლამდე...

შაბათობით, დღისა 9 საათს, და მასწავრობის შირასი გზით მოსაძიებელ კავსისა-ქონისაშინას და რუსეთსა ანტონოვსკის წესდებულ გემებს...

განცხადებანი

Профессоръ французскаго Университета, имѣющій дипломъ, 28 лѣтъ, женатый, желаетъ получить мѣсто профессора французскаго языка въ Южной Россіи...

წერა-გითვისის საზოგადოების წინის მადანიაში. ილია გასასყიდალ სახლი წაესება მან. კაზ.

ახსენებთ ალ. კახიბეგის ავტორის სურათით ტომი I: ელვუჯა, ციკო და ელისა. 1 20

ტომი II, მამის მკვლელი და განცხადებული. 1 20

ტომი III, მოძღვარი და ციკო. 1 20

საუნჯე, მ. ჯანაშვილის. ცვარი სურათებიანი, საყმაწვილო წიგნი. 1 20

სამბროლის კოდობანი (კარა-ზღვის) სულაქელიძის. 1 20

გვეხვის-ტყაოსანი მე-12 ფასიკემა, ზოგურეთში; ფასი. 30

ავაზანი, ტრაველი ანტ. ფურცელიანი. 30

სამი ბრძენი, ილი. იკონთე-ლისა. 20

დღით აღმაშენებელი, დრამა. 40

უკანასკნელი დღე სიკვდილით დასასჯელისა, ვიქტორ ბიუევისი. თარგ. თ. სახოკაიანი. 30

ხალხური ზღაპრები, შვეიცრული აღნიშნული მიერ. ლექსები. ბარათაშვილისა. ახალი გამოცემა. 30

რამდენი ლექსი ცახლსნი. 15

ახსენებთ გ. ერისთავისა, შვეიცრის უცხო ავტორის სურათით. 2

ქარბ. ლ. რუსული ლექსებიანი და ჩუბინაშვილისა. 8

ქართული ლექსებიანი, შედგენილი საბა-სულხან ორბელიანისაგან. 3

გზა ცხოვრებისა, შედგენილი წიგნისა ალ. ლიგურისაგან. 1

კალერის კერის დახსენი. საყოველთაოდ ცნობილი მსახურად კლერის მძისა კანცია და ჯამბოდე...

Вышелъ въ свѣтъ и разосланъ подписчикамъ ДВАДЦАТЬ ШЕСТОЙ ВЫПУСКЪ. „НАСТОЛЬНАГО ЭНЦИКЛОПЕДИЧЕСКАГО СЛОВАРЯ“ (Герцгорнъ—Глинка) съ 11 портретами и 7 рис. въ текстѣ...

ახალი სტამბა. მ. შარაძის ტილოსში. ნიკოლოზის ქუჩაზე, თავ. გრუნინსკის უღელსა, გაიხსნა...

„ივერია“ 1891 წ. 1-ს იანვრიდან გამოდის უოველ-დღე გარდა იმ დღეებისა, რომელნიც ხელ მოსდევს კვირა-შუქების. 12 თოვით. . . 10 მ. . . 50, 6 თოვით . . . 6 მ. . . 50, 11 ,, ,, ,, 9 ,, ,, 5 ,, ,, ,, 5 ,, ,, 50, 10 ,, ,, ,, 8 ,, ,, 75 ,, ,, ,, 4 ,, ,, 4 ,, ,, 75 ,, ,, ,, 9 ,, ,, ,, 8 ,, ,, ,, 3 ,, ,, 3 ,, ,, 50 ,, ,, ,, 8 ,, ,, ,, 7 ,, ,, 25 ,, ,, ,, 2 ,, ,, 2 ,, ,, 75 ,, ,, ,, 7 ,, ,, ,, 6 ,, ,, 50 ,, ,, ,, 1 ,, ,, ,, 1 ,, ,, 50 ,,